Dosar nr. PIGD 4-26010821-28-5r-30012026
nr. 5r–6/2026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

05 mai 2026 or. Briceni

Judecătoria Edineț, sediul Briceni,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Procopișina Aurelia
Grefier Munciuleanu Mariana, Bandalac Stela
a examinat în şedinţă publică contestația depusă de către Mișcoi Mihail împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 959006 și deciziei agentului constatator din 07 ianuarie 2026,

a c o n s t a t a t:

Mișcoi Mihail, a înaintat în instanța de judecată o contestație indicând, că la data de 07.01.2026, aproximativ 08:50, deplasându-se cu autovehiculul de model „KIA SORENTO” cu n/î *****, prin localitatea Criva, r-nul Briceni, a observat un echipaj al poliției, care se deplasa în aceeași direcție, în fața sa.

Menționează, că echipajul se deplasa cu o viteză redusă, iar l-a un moment dat, s-au poziționat pe marginea dreaptă a părții carosabile, făcând posibilă depășirea autovehiculului cu care se deplasau. Astfel, după ce a efectuat manevra de depășire a echipajului de poliție, ajungând în apropierea căii ferate, a încetinit și a oprit la indicatorul ”Stop”, moment în care, agenții de patrulare au aprins girofarul, somându-l pentru a opri. Având în vedere faptul că oprirea este interzisă pe trecerile la nivel cu calea ferată și mai aproape de 50 m față de acestea, a traversat calea ferată, apoi a oprit în condiții de siguranță. Apropiindu-se de autovehiculul la volanul căruia se afla, agentul constatator Evstrati Mihaela l-a întrebat motivul pentru care nu a oprit imediat la aprinderea semnalelor luminoase, la care, comunicându-i despre faptul că nu avea voie să oprească acolo, și întrebând-o de ce a fost stopat, ultima i-a comunicat precum că ar fi ignorat cerințele indicatorului rutier 2.2. din Regulamentul circulației rutiere și precum că urmează a întocmi în privința sa un proces-verbal cu privire la contravenție și a-i aplica sancțiune contravențională.

Neacceptând aceste afirmații, i-a comunicat agentului constatator că nu a săvârșit fapta imputată, întrucât a respectat cerințele indicatorului rutier 2.2. „Oprire obligatorie”, oprind în mod efectiv, iar ulterior continuând deplasarea. În acest context, a solicitat prezentarea probelor care ar demonstra pretinsa încălcare, fiind prezentată o înregistrare video din care rezultă că autovehiculul său oprește la indicatorul 2.2., după care își continuă deplasarea.

De asemenea, a solicitat agentului constatator să-i comunice care este mijlocul tehnic cu care au fost captate imaginile video prezentate, solicitare care a fost refuzată în

mod expres, iar în final întocmind în privința sa în mod ilegal proces-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 959006 din 07 ianuarie 2026, cu privire la constatarea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune principală sub formă de amendă în mărime de 10 u.c., echivalentul a 500 lei și sancțiune complementară 2 puncte de penalizare.

Indică, că în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, seria MAI06 nr. 959006 din 07 ianuarie 2026, la pct. 6 „fapta contravențională", agentul constatator a consemnat: „conducătorul auto a ignorat cerințele indicatorului rutier 2.2. RCR cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model KIA SORENTO n/î ***** ignorând prevederile RCR indicatoare 2.2. "Trecerea fără oprire interzisă"- este interzisă deplasarea fără a opri la marcajul 1.12, iar în lipsa acestuia la marginea carosabilului ce urmează a fi intersectat. Conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 240 (1) Cod contravențional al Republicii Moldova".

Așadar, deși agentul constatator face trimitere la pretinsa ignorare a cerințelor indicatorului rutier 2.2. din Regulamentul circulației rutiere, descrierea faptei contravenționale este una vagă, contradictorie și lipsită de elemente factuale concrete, nefiind indicat în mod expres prin ce acțiuni sau inacțiuni anume aș fi încălcat obligația de a opri, de exemplu la marcajul rutier 1.12 sau, în lipsa acestuia, la marginea carosabilului ce urmează a fi intersectat. Or, simpla reproducere formală a textului normativ nu poate substitui obligația legală a agentului constatator de a individualiza fapta contravențională pretins săvârșită.

Mai invocă, că totodată, agentul constatator atribuie în mod eronat indicatorului rutier 2.2. semnificația de „Trecerea fără oprire interzisă", deși, potrivit Regulamentului circulației rutiere al Republicii Moldova, acesta semnifică „Oprire obligatorie", confuzie care relevă o constatare superficială a situației de fapt și o aplicare defectuoasă a normei juridice. Această inconsecvență între fapta descrisă, norma invocată și semnificația reală a indicatorului rutier denotă faptul că procesul-verbal a fost întocmit nu în urma unei analize obiective și imparțiale a conduitei conducătorului auto, ci în mod formal, exclusiv în scopul aplicării unei sancțiuni contravenționale. În mod evident, în lipsa constatării unei încălcări reale și concrete a Regulamentul circulației rutiere, acțiunile agentului constatator se circumscriu unei abordări excesive formaliste și abuzive, orientate spre sancționarea mea și afirmarea unei poziții de superioritate funcțională, și nu spre realizarea scopului legitim al procedurii contravenționale, care constă în prevenirea și sancționarea faptelor efectiv săvârșite. O asemenea manieră de acțiune contravine principiilor legalității, obiectivității și bunei-credințe care trebuie să guverneze activitatea agentului constatator.

Indică, că, luând în considerare faptul că nu a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, or, el a oprit la indicatorul 2.2., indică la ilegalitatea acțiunilor agentului constatator Evstrati Mihaela, fapt pentru care își exprimă dezacordul cu calificarea pe care ultima a făcut-o, or pe caz nu există fapta contravențională și procesul-verbal contravențional urmează a fi încetat.

Consideră, că decizia agentului constatator fixată în actul procesual: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 959006 din 07 ianuarie 2026, întocmit de către agentul constatator Evstrati Mihaela, în baza art. 240 alin. (1) Cod Contravențional, este ilegală și aceasta urmează a fi anulată, cu încetarea procesului contravențional în privința lui Mișcoi Mihail de comiterea contravenției prevăzute la art. 240 alin. (1) Cod Contravențional al RM, din următoarele motive:

Procesul-verbal cu privire la contravenție, potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravențional al RM este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Iar în virtutea jurisprudenței CtEDO, domeniul contravenționalului este asimilat celui penal (cauza Ziliberberg c. Moldovei, Cererea nr. 61821/0).

Totodată, în conformitate cu art. 375 alin. (1) Cod Contravențional ai RM, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, (cauza Barberâ, Messegue și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77;). Curtea menționează că sarcina probei revine acuzării, or până la proba contrarie, persoana se consideră nevinovată.

Relevantă speței este și cauza Anghel contra României în care CtEDO a notat că articolul 6 din Convenția Europeană este aplicabil în pofida faptului că dreptul intern nu califică drept „faptă penală" anumite contravenții, legiuitorul alegând să scoată în afara legii penale unele fapte care, deși aduc atingere ordinii publice, au fost săvârșite în împrejurări care conduc la concluzia că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni. Acest fapt nu este însă determinant pentru aplicabilitatea articolului 6 § 1 din Convenție, întrucât dispozițiile din dreptul intern nu au decât o valoare relativă (Oztiirk împotriva Germaniei, hotărârea din 21 februarie 1984, seria A, nr. 73, pag. 19, pct. 52. 51).

La fel, Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care ș: prezumția de nevinovăție - protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că, astfel de cauze nu se examinează echitabil, astfel cum prevede articolul 6 din Convenție.

Potrivit art. 425 alin. (1) Cod Contravențional al RM, probele sunt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Alin. (2) al aceluiași articol, prevede că în calitate de probe se admit: „elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor,

înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză ”.

În conformitate cu art.425 alin. (5) din Codul contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Conform art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Iar, conform art.375 din Codul contravențional, (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Menționează aceste norme, datorită faptului că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 959006 din 07 ianuarie 2026, întocmit de către agentul constatator Evstrati Mihaela, a fost întocmit în mod abuziv, în lipsa unui temei legal, or, el nu a comis fapta contravențională pentru care a fost sancționat prin decizia agentului constatator, prin aplicarea amenzii în mărime de 10 u.c. și 2 puncte de penalizare, or, eu am oprit la indicatorul 2.2. ”Oprire obligatorie”, iar ulterior am traversat calea ferată, iar sancționarea sa, în lipsa unor probe de natură să răstoarne prezumția de nevinovăție, este neîntemeiată, iar acțiunile agentului constatator sunt abuzive și ilegale.

Invocă, că, agentul constatator a indicat precum că ar fi ignorat indicatorul 2.2. ”trecerea fără oprire interzisă”, însă, potrivit Regulamentului circulației rutiere, indicatorul 2.2. indică ”Oprirea obligatorie”, care impune că ”este interzisă deplasarea fără a opri la marcajul 1.12, iar în lipsa acestuia - la marginea părții carosabile ce urmează a fi intersectat. Conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se apropie de intersecție pe drumul ce urmează a fi intersectat, iar în cazul în care indicatorul este însoțit de panoul adițional 6.15.1 sau 6.15.2 - celor care se apropie pe drumul cu prioritate”, obligație pe care a respectat-o întocmai. Prin urmare, reținerea unei fapte contravenționale în baza unei interpretări greșite a semnificației indicatorului rutier reprezintă o aplicare eronată a normei materiale, ceea ce atrage nelegalitatea procesului-verbal contestat și demonstrează întocmirea formalistă a acestuia. Mai mult, confuzia agentului constatator cu privire la semnificația indicatorului rutier denotă o lipsă de

claritate și rigoare în constatarea pretinsei fapte contravenționale, fapt ce generează dubii serioase asupra realității situației de fapt reținute. Or, potrivit principiului in dubio pro reo, orice dubiu trebuie interpretat în favoarea persoanei sancționate, cu atât mai mult în condițiile în care sancțiunea contravențională presupune consecințe patrimoniale și sancțiuni complementare, precum aplicarea punctelor de penalizare.

Totodată, în calitate de material probatoriu, în conținutul procesului- verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a indicat nimic, iar în lipsa unor probe certe, administrate în conformitate cu Codul contravențional, vinovăția sa în comiterea contravenției imputate nu poate fi demonstrată. Mai mult ca atât, jurisprudența CtEDO în cz. Anghels vs România din 04.10.2007 Curtea a reiterat constant că prezumția de legalitate și adevăr a procesului verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate și adevăr, punând contravenientul într-o situație dezavantajată.

Relevanță prezintă și faptul că, deși agentul constatator i-a prezentat o înregistrare video în susținerea acuzației, a refuzat să comunice mijlocul tehnic cu care a fost captată această înregistrare, precum și circumstanțele concrete ale obținerii acesteia. Or, potrivit art. 425 alin. (2) și (5), art. 440 alin. (1) și art. 443 din Codul contravențional al RM, orice probă, inclusiv înregistrările video, trebuie să fie identificabilă, verificabilă și administrată în mod legal, condiții care nu pot fi întrunite în lipsa indicării mijlocului tehnic de captare. Or, refuzul agentului constatator de a oferi aceste informații esențiale îngrădește dreptul său la apărare, punându-mă în imposibilitatea de a verifica legalitatea și autenticitatea probei invocate și transformă respectiva înregistrare într-o probă inadmisibilă, care nu poate servi drept temei pentru angajarea răspunderii contravenționale.

Menționează, că în conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație și a celui destinat vehiculelor de rută se sancționează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unități convenționale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Conform Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, indicatorul rutier 2.2. indică ”Oprire obligatorie” care interzice deplasarea fără a opri la marcajul 1.12, iar în lipsa acestuia - la marginea părții carosabile ce urmează a fi intersectat. Conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se apropie de intersecție pe drumul ce urmează a fi intersectat, iar în cazul în care indicatorul este însoțit de panoul adițional 6.15.1 sau 6.15.2 - celor care se apropie pe drumul cu prioritate.

De asemenea, menționează că în conformitate cu pct. 64 din Regulamentul menționat supra, în cazul în care trecerea la nivel cu calea ferată nu este amenajată cu bariere și semafoare, conducătorul poate să continue deplasarea numai după ce s-a asigurat că de trecere, din ambele sensuri, nu se apropie trenul sau alt vehicul feroviar. Pentru cedarea trecerii trenului sau altui vehicul feroviar, conducătorul trebuie să oprească la marcajul 1.12, în lipsa acestuia - la indicatorul 2.2, iar în cazul lipsei marcajului și a indicatorului - nu mai aproape de 10 m de la prima șină. Deplasarea poate

fi reluată numai după ce conducătorul s-a asigurat că de trecere nu se apropie trenul sau alt vehicul feroviar.

Indică, că din analiza cumulativă a normelor legale și a situației de fapt, rezultă cu certitudine că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 240 alin. (1) Cod contravențional, or obligația impusă de indicatorul rutier 2.2. „Oprire obligatorie" a fost respectată întocmai, iar traversarea căii ferate a avut loc numai după oprire și după ce s-a asigurat că nu se apropie trenul sau alt vehicul feroviar.

Indică, că nu poate fi reținută existența unei fapte ilicite, iar lipsa probelor care să ateste contrariul face imposibilă stabilirea vinovăției în modul prevăzut de lege. Or, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile privind vinovăția nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea persoanei sancționate. Astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 959006 din 07 ianuarie 2026, este viciat sub aspectul legalității și temeiniciei, fiind întocmit cu aplicarea eronată a normei materiale și fără administrarea unui probatoriu minim necesar, ceea ce impune anularea acestuia și încetarea procesului contravențional în privința sa, în temeiul principiilor legalității, prezumției de nevinovăție și aflării adevărului. Or, analizând circumstanțele cauzei pendinte, remarcă faptul că agentul constatator nu a prezentat nici o probă verosimilă întru susținerea actului de sancționare, iar conform r 375 din Codul contravențional: „(1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. "

În virtutea art. 440 din Codul contravențional care pune în sarcina agentului constatator obligația de colectare și de administrare a probelor în vederea constatării faptei contravenționale, remarcă, că agentul constatator, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, fără a anexa vreo probă întru susținerea învinuirii aduse. Or, mai mult ca atât, agentul constatator nu a indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție mijlocul tehnic cu care au fost captate imaginile video din care pretins se atestă săvârșirea de către el a unei contravenții.

În ordinea celor expuse, indică că CtEDO în jurisprudența sa, reamintește că în materie penală/contravențională, problema administrării probelor trebuie analizată în temeiul paragrafelor 2 și 3 ale articolului 6 din CEDO.

Primul consacră principiul prezumției de nevinovăție. Printre altele, el impune instanței ca, în îndeplinirea rolului său, aceasta să nu pornească de la ideea preconceptă că inculpatul a săvârșit într-adevăr fapta imputată; sarcina probei revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

Este necesar ca instanța să indice inculpatului acuzațiile care i se aduc, precum și ca aceasta să ofere probe suficiente pentru ca prezumția de vinovăție să A- întemeiată (Barberă, Messegue și Jabardo împotriva Spaniei, hotărârea din 4 decembrie 1988, seria A, nr. 146, pag. 33, pct. 77; Bernard împotriva Franței, hotărârea din 23 aprilie 1998,

Culegere de decizii și hotărâri 1998-11, pag. 879, pct. 37). Respectiv, consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator Evstrati Mihaela este ilegal, emis cu încălcarea normelor legale, fiind pasibil de a fi anulat.

Totodată, acuzațiile aduse persoanei învinuite trebuie să fie clare și formulate în așa fel încât persoana să cunoască cu certitudine învinuirea, fiindu-i prezentate probele colectate, iar la caz nu este dovedită încălcarea pentru care am fost sancționat.

Consideră din ansamblul circumstanțelor relatate și conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul constatator, că agentul constatator a acționat nefondat și abuziv, acțiunile sale fiind ilegale.

Se invocă, că agentul constatator nu a stabilit vinovăția sa așa precum prevăd normele Codului Contravențional, precum și nu a prezentat careva probe în acest sens. Așadar, cu privire la contravenția a cărei săvârșire i se impută, consideră că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute prin procesul - verbal cu privire la contravenție, constatată de agentul constatator, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în speță, în favoarea sa, ca persoană în privința căreia a fost întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție, acționează principiul in dubio pro reo. Iar, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional al RM. procesul contravențional pornit încetează dacă: a) nu există faptul contravenției.

Reieșind din circumstanțele enunțate, raportate la normele de drept nominalizate, contravenientul consideră absolut necesar de a înceta procesul contravențional în privința mea.

În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod Contravențional al RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. 1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 4471 alin. (8).

Menționează, că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAIGG 959006 fost întocmit în prezența sa, la data de 07 ianuarie 2026, motive din care contestația se consideră a fi depusă în termen.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1/1) Cod Contravențional, Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (I1). Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către

instanța de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârșită contravenția. În final, întemeindu-și pe normele sus-menționate, consideră că instanța de judecată urmează a dispune încetarea procesului contravențional în privința sa din motiv că cu certitudine nu a săvârșit contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional.

Prin contestație Mișcoi Mihail solicită:

Admiterea prezentei contestații.

Anularea deciziei fixate în actul procesual: Procesul-verbal cu privire la contravenție, seria MAI06 nr. 959006 din 07 ianuarie 2026, cu privire la constatarea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional.

Încetarea procesului contravențional de învinuire a lui Mișcoi Mihail în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional.

În ședința de judecată Mișcoi Mihail nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal.

În ședința de judecată agentul constatator Evstrati Mihaela nu s-a prezentat fiind citată în mod legal, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierile instanței:

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1), (4) Cod Contravenţional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8). Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

În şedinţa de judecată s-a constatat, că la data de 07 ianuarie 2026, agentul constatator Evstrati Mihaela, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 959006 în privinţa lui Mișcoi Mihail în baza art.240 alin.(1) Cod contravenţional. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența lui Mișcoi Mihail (f.d.10).

Contestatorul Mișcoi Mihail a depus contestația la data de 22 ianuarie 2026, înregistrată cu numărul de intrare 105 la data de 23 ianuarie 2026 la IGP INSP Direcția patrulare Nord. În speță, la stabilirea respectării termenului de depunere a contestației de către Mișcoi Mihail, instanța de judecată consideră aplicabile prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravențional, citat supra.

Prin urmare, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, contestaţia depusă de către Mișcoi Mihail a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut la art. 448 Cod contravenţioanal, fiind prevăzut de 15 zile.

Instanța conchide că, persoana sancţionată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situaţia de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenţie nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanţei de judecată este de a respecta proporţionalitatea dintre scopul urmărit de autorităţile statului de a nu rămâne nesancţionate acţiunile antisociale prin impunerea unor condiţii imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancţionate contravenţional.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravenţional RM examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În ședința de judecată s-a constatat, că de către agentul constatator Evstrati Mihaela, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție Seria nr.MAI06 959006 din 07 ianuarie 2025, ora 08:52 în privința lui Mișcoi Mihail pe faptul, că la data de 07 ianuarie 2026, ora 08:50 pe traseul M5, satul Criva, raionul Briceni, conducătorul auto a ignorat cerințele indicatorului rutier 2.2 RCR, comisă cu mijlocul de transport de model KIA SORENTO, cu numărul de înmatriculare *****, ignorând prevederile indicatorului 2.2 „Trecerea fără oprire interzisă”(f.d.10).

Acțiunile lui Mișcoi Mihail au fost încadrate juridic potrivit dispozițiilor art.240 alin.(1) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator din 07 ianuarie 2026, Mișcoi Mihail a fost sancționat în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 10 unități convenționale în sumă de 500 lei cu aplicarea a 2 puncte de penalizare (f.d.10).

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată constată că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât și din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii și al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravenţional.

Totodată instanța reține că, potrivit alin. (1) art. 442 Cod contravenţional al RM, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional.

Prin urmare, analizând actul de sancţionare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat, așa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii.

La caz, analizând întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie și studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie din 07 ianuarie 2026, prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional instanţa atestă că, agentul constatator la întocmirea procesului verbal a admis derogări de la prevederile art. 443 Cod contravenţional.

Potrivit prevederilor art. 443 Cod contravențional

Alin.(5) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator, de persoană în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi de victimă cînd există. În cazul în care constatarea contravenţiei este de competenţa unui organ colegial, procesul-verbal cu privire la contravenţie se încheie de către preşedintele organului colegial sau de către un membru ales cu votul majorităţii membrilor prezenţi la şedinţa în al cărei cadru are loc constatarea faptei ori desemnat de către preşedintele acestei şedinţe şi se semnează de către toţi membrii prezenţi la şedinţă.

Alin.(6) Faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

Alin.(8) În cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenţia.

Conform prevederilor art. 445 Cod contravențional

Alin.(1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Alin.(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Potrivit prevederilor art. 443 alin.(6) Cod contravențional, Faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

În speţă s-a constatat că, agentul constatator la întocmirea procesul-verbal cu privire la contravenţie din 07 ianuarie 2026 în privința lui Mișcoi Mihail a indicat că procesul verbal a fost întocmit în prezența persoanei, însă lipsește semnătura contravenientului, ceia ce contravine prevederilor art.443 alin.(5) cod contravențional. Iar dacă contravenientul Mișcoi Mihail a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție, refuzului acestuia de a semna procesul-verbal nu a fost consemnat de agentul constatator în procesul-verbal şi certificat prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon) sau în cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal. Ce asemeni nu a fost indicat.

Totodată agentul constatator Evstrati Mihaela în procesul-verbal nu a indicat careva tipuri, modele şi numărul de identificare al mijloacelor special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenţia, prin ce au fost încălcate prevederile art.443 alin.(6) și (8) Cod contravențional.

Asemeni procesul verbal cu privire la contravenție a fost anexat la contestație în copie și nu în original.

Astfel, luând în considerație că au fost constatate temeiuri de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța consideră necesar de a nu se expune și asupra celorlalte motive de fapt invocate de către contestatar, precum și a temeiniciei întocmirii procesului-verbal.

Conform art. 461 alin. (1) Cod contravenţional al RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În circumstanţele enunţate şi ţinând cont de prevederile art. 445 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația depusă de Mișcoi Mihail și a declara nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a anula decizia agentului constatator din cadrul Serviciului patrulare ,,Edineț, Briceni, Ocnița, Dondușeni” a SP ,,Nord” a DP a INSP Evstrati Mihaela din 07 ianuarie 2026 întocmite în privința lui Mișcoi Mihail în baza art. 240 alin.(1) Cod contravențional din motivul constatării temeiurilor de nulitatea absolută, cu încetarea procesul contravențional în cauză.

În conformitate cu prevederile articolelor 443, art. 445 alin. (1), art. 461 alin. (1) Cod contravențional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația depusă de Mișcoi Mihail.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI06 959006 din 07 ianuarie 2026 întocmit de către agentului constatator din cadrul Serviciului patrulare „Edineț, Briceni, Ocnița, Dondușeni” a SP „Nord” a DP a INSP Evstrati Mihaela în privința lui Mișcoi Mihail în baza art. 240 alin.(1) Cod contravențional din motivul constatării temeiurilor de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Serviciului patrulare „Edineț, Briceni, Ocnița, Dondușeni” a SP „Nord” a DP a INSP Evstrati Mihaela din 07 ianuarie 2026 în privința lui Mișcoi Mihail în baza art. 240 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravenţional.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

Preşedintele ședinței,
judecătorul **Procopișina Aurelia**